

РЕШЕНИЕ

№ 3417

гр. София, 02.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Любка Стоянова

Весела Андонова

при участието на секретаря Албена Рибарска и при участието на прокурора Христова, като разгледа дело номер **6776** по описа за **2010** година докладвано от съдия Весела Андонова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С решение от 21.04.2010 г. по НАХД № 720/2010 г., Софийски районен съд, НК, 23 състав е изменил наказателно постановление № ДФР/НП-98 от 30.12.2009 г., на Председател на Държавна агенция „Национална сигурност“, с което на „К.“, със седалище и адрес на управление гр. С., ул. „Три У.“ № 8, . 6 представлявано заедно от Н П Ялъмов и Сибила Л Г, на осн. 23, ал.4, вр. ал. 1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари /ЗМИП/ е наложено административно наказание “имуществена санкция” в размер на 5 000 за нарушение на чл. 6, ал. 2 от ЗМИП, като е намалил размера на наложеното административно наказание „имуществена санкция” на 2 000 лв.

Срещу така постановеното решение е постъпила жалба от „К.“, с която се моли атакуваното съдебно решение да бъде отменено, тъй като същото е неправилно поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила. Иска се отмяна на решение от 21.04.2010 г. по НАХД № 720/2010 г., С районен съд, НК, 23 състав. Оспорва се подадената касационна жалба от Д..

Постъпила е насрещна жалба от Държавна агенция „Национална сигурност“, чрез юрисконсулт Г, с която се моли атакуваното съдебно решение да бъде отменено. Поддържа се, че съдебният акт е неправилен, поради нарушение на закона – неправилно приложение на разпоредбите на ЗАНН и ЗМИП, както и че при постановяването му е нарушен принципа на справедливост. Иска се отмяна на

решението и потвърждаване на посоченото наказателно постановление. Оспорва се подадената касационна жалба от „К.“ ООД.

Представителят на С градска прокуратура поддържа, че жалбата е основателна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира от правна страна следното:

Касационните жалби са допустими, предвид обстоятелствата, че са подадени от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение. Разгледани по същество, същите са неоснователни.

В атакуваното решение съдът е приел, че във връзка с извършена проверка на 14.07.2009 г. е съставен Констативен протокол от св. К, в който е отразено, че при проверка в офиса на дружеството където то осъществява дейността си са открити два случая на неизпълнения на разпоредби на чл.6,ал.2 от ЗМИП. На жалбоподателя "К." е съставен Акт № 81-99-128 от 14.07.2009г. за установяване на административно нарушение, в който е посочено, че жалбоподателя е нарушил разпоредбата на чл.6, ал.2 от ЗМИП. Въз основа на акта е издадено обжалваното наказателно постановление № ДФР/НП-98/30.12.2009г.

Тази фактическа обстановка въззивният съдът е установил въз основа на събраните по делото доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка по делото въззивният съд е приел, че жалбоподателя е осъществил състав на административно нарушение по чл.6, ал.2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, като е следвало да идентифицира физическите лица, които са действителни собственици на клиента - юридическо лице, тъй като същото е било задължително за него съобразно разпоредбата на чл.6,ал.2 от ЗМИП. Задълженото лице е следвало да изиска от клиента „Портфолио Груп., ООД да му представи документи от които да става видно кои са физическите лица които са действителни собственици на капитала на юридическото лице. Горното е било необходимо с оглед целите на ЗМИП, а именно обществените отношения свързани с прилагане на мерките за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари. Отделно от изложеното съдът е приел, че определената имуществена санкция не е съобразена с разпоредбата на чл.27,ал.2 от ЗАНН, съгласно която при определяне на наказанието се вземат предвид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и други смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства и е изменил атакуваното НП, като е намалил размера на наложеното административна наказание „имуществена санкция“ от 5 000 лв. на 2 000 лв.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено. Мотивиран така, настоящият състав намира атакуваното в настоящото производство решение на СРС за законосъобразно, в това число правилно и обосновано.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си

задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, за чието съществуване са налице данни по делото; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд - С.

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 21.04.2010 г. по НАХД № 720/2010 г., С районен съд, НК, 23 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.